

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Evankelis-luterilaisen kirkon eläkelakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että muutoksenhausta eläkeasioissa tulisi kaksipuolinen. Kirkkohallituksen eläkettä koskevassa asiassa tekemästä päätöksestä haettaisiin ensi asteen muutosta valtion eläkelautakunnalta ja valtion eläkelautakunnan päätöksestä haettaisiin muutosta vakuutusosastoelta.

Esityksessä ehdotetaan myös säädettäväksi ikäraja, josta lukien viranhaltija tai työntekijä voisi kuulua evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain piiriin. Lisäksi ehdotetaan muutoksia eläkkeen määräytymiseen lyhytaikaisissa tai alle vähimmäisrajan jäävissä palvelussuhteissa.

Edelleen ehdotetaan lain kuntoutusta koskeva säännös muutettavaksi vastaamaan muualla työeläkelainsäädännössä voimassa olevia kuntoutussäännöksiä siten, että kirkon eläkelain piiriin kuuluvalla viranhaltijalla ja työntekijällä myönnettäisiin kuntoutusetuuksia soveltuvin osin valtion eläkelain säännösten mukaisesti.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu sekä samanaikaisesti kuin erillisessä hallituksen esityksessä ehdotettu kirkkolain muutos, joka koskee muutoksenhakua kirkkohallituksen eläkeasioissa antamista päätöksistä.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain (298/1966), jäljempänä *kirkon eläkelaki*, muutoksenhakusäännökset muutettiin 15 päivänä joulukuuta 1996 voimaan tulleella lailla, jonka mukaan kirkon eläkeasioissa ylimmäksi muutoksenhakuasteeksi tuli korkeimman hallinto-oikeuden sijaan vakuutusosasto. Toisin kuin valtion ja kunnan eläkelainsäädännössä kirkon muutoksenhakujärjestelmä jäi edelleen yksipuoliseksi. Hyväksyessään kirkon muutoksenhakusäännökset eduskunta edellytti, että hallitus ryhtyy selvittämään mahdollisuutta muuttaa kirkon eläkelain valitusjärjestelmä kaksipuoliseksi siten, että kirkkohallituksen päätöksestä valittaisiin ensimmäisenä valitusasteena lautakuntaan.

Kirkon eläkelain 7 §:n 1 momentti ehdote-

taan eduskunnan edellyttämällä tavalla muutettavaksi siten, että kirkkohallituksen eläkeasiassa antamaan päätökseen haettaisiin muutosta valittamalla valtion eläkelautakuntaan. Valtion eläkelautakunnan toimimista ensimmäisenä valitusasteena voidaan pitää tarkoituksenmukaisena, sillä kirkon eläkejärjestelmässä sovelletaan soveltuvin osin valtion eläkelain (280/1966) säännöksiä. Tällä järjestelyllä välttytään myös erillisen organisaation perustamiselta lukumääräisesti melko vähäisiä valituksia varten. Eläkelautakunnan päätöksestä haettaisiin muutosta valittamalla vakuutusosastoeseen. Valitusosasto olisi nykyistä vastaavasti eläkkeen hakijalla tai saajalla ja eläkeasiamiehellä.

Eläkeasiassa annettavan päätöksen valitus-aikaa ja tiedoksiantamista koskeva kirkon eläkelain 7 §:n 2 momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännös koskisi kirkko-

hallituksen päätöksen lisäksi myös valtion eläkelautakunnan päätöksen tiedoksiantoa.

Kirkon eläkelain 7 a §:n 3 momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, että kirkkohallituksen tulisi toimittaa valituskirjelmä ja siitä annettu lausunto valtion eläkelautakunnalle tai, jos valitus koskee valtion eläkelautakunnan päätöstä, vakuutusosoikeuden käsiteltäväksi. Samoin ehdotetaan, että kirkkohallituksen väliaikaisesta päätöksestä ilmoitettaisiin muutoksenhakuelimelle, siis joko eläkelautakunnalle tai vakuutusosoikeudelle. Pykälän 4 momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, että vakuutusosoikeuden sijasta käytettäisiin ilmaisuja muutoksenhakueliin, jolloin se käsitäisi sekä vakuutusosoikeuden että eläkelautakunnan.

Kirkon eläkelain 7 b §:n 2 momenttiin ehdotetaan yhdenmukaisesti edellä esitetyn kanssa lisättäväksi vakuutusosoikeuden rinnalle valtion eläkelautakunta.

Vakuutusosoikeuden maallikkojäsenistä käsiteltäessä vakuutusosoikeudessa kirkon eläkeasioita säädetään vakuutusosoikeudesta annetun lain (14/1958) 5 a ja 5 b §:ssä. Säännökset eivät koske valtion eläkelautakunnan kokoonpanoa. Näin ollen kirkon eläkelakiin ehdotetaan lisättäväksi lailla 296/1999 kumotun 7 e §:n tilalle uusi 7 e §, jonka mukaan valtion eläkelautakunnassa kirkon eläkeasioiden käsittelyyn osallistuisivat valtion eläkelain 23 a §:n nojalla määrättyt jäsenet. Valtion eläkelautakunnan jäsenistä kolme on määrättävä valtion virkamiesten ja työntekijöiden edustavimpien keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä. Siten keskusjärjestöihin kuuluvat kirkon palkansaajajärjestöt tulevat edustetuiksi keskusjärjestöjensä kautta eikä ole perusteltua valita keskusjärjestöedustajien lisäksi erillisiä kirkon palkansaaja- eikä myöskään työnantajaedustajia. Vakuutusosoikeudessakin riittävä kirkon työolojen tuntemus toteutuu keskusjärjestöedustajien kautta.

Kirkon eläkelain 1 §:n 4 momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, ettei laki koskisi viranhaltijaa tai työntekijää ennen sen vuoden alkamista, jona hän täyttää 14 vuotta. Vastaava ikäraja on muun muassa työntekijöiden eläkelain (395/1961) 1 §:n 1 momentissa ja kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön 1 §:n 1 momentissa. Alaikärajan määrittäminen on tarkoituksenmukaista, koska kirkkohallituksen palvelussuhderekisteriin kerätään vähintään yhden kuukauden jatkuneen palveluksen lisäksi nykyisin myös niin sanotut pätkätyöt, eli kaikki vähäisetkin työ-

suhteet. Seurakunnissa on 14 vuotta nuorempia työntekijöitä erilaisissa vähäisissä ja tilapäisissä, työsuhteeksi luokiteltavissa töissä.

Kirkon eläkelain 1 a §:ään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan ennen 1 päivänä tammikuuta 1987 päätyttyä palvelusta ei eläkettä määrättäessä voitaisi liittää eläkeajaksi alle kuukauden jatkuneeseen tai valtion eläkelain 2 §:n 1 momentin 4 kohdassa määritellyn vähimmäisrajan alle jääneeseen palvelussuhteeseen. Näiden niin sanottujen pätkätyöiden saattamisella työeläketurvan piiriin pyrittiin 1 päivänä tammikuuta 1998 voimaan tulleella kirkon eläkelain muutoksella turvaamaan eläkkeen karttuminen myös lyhyistä palvelussuhteista ja alle vähimmäisrajan jäävistä palveluksista. Tarkoituksena ei kuitenkaan ollut, että eläke määräytyisi myös ennen 1 päivää tammikuuta 1987 päätyneistä palveluksista satunnaisen, muutaman päivän työnteon perusteella.

Kirkon eläkelakiin ehdotetaan lisättäväksi valtion eläkelain 6 §:n 1 momentin 3 kohdasta poiketen uusi 4 b §, jonka mukaan eläkeajasta ei vähennettäisi palkatonta keskeytysaikaa, vaikka henkilö sen aikana olisikin ollut toisen eläkelain piiriin kuuluvassa työssä, jos tämä palkaton aika on jatkunut yhdenjaksoisesti alle kuukauden. Vajaa kuukausi luettaisiin tällöin eläkeajaksi, mikä helpottaisi ja nopeuttaisi rekisterinpitöä ja eläkekäsittelyä. Työnantajien ei myöskään tarvitsisi ilmoittaa jokaista palkatonta päivää erikseen. Ehdotettu säännös vastaa kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön 4 §:n 2 momentin 3 kohdan määräystä.

Kirkon eläkelain 5 b §:n mukaan työkyvyttömyyden estämiseksi tai työ- ja ansiokyvyn parantamiseksi voidaan viranhaltijalle, työntekijälle ja eläkkeensaajalle antaa lääkintähuoltoa, koulutusta ja työhuoltoa. Kuntoutustoiminnan tavoitteena on ollut kirkon työntekijöiden työkyvyn alenemisen ennaltaehkäisy sekä työ- ja toimintakykyisyyden parantaminen. Kuntoutuksen antaminen on harkinnanvaraista. Uusien kuntoutusta koskevien säännösten tultua voimaan muussa työeläkelainsäädännössä, ovat kuntoutusta hakevien henkilöiden yhteydenotot sekä vaatimukset työhön ja työjärjestelyihin sekä ammatilliseen kuntoutukseen lisääntyneet. Valtion eläkelain muuttamista koskevilla laeilla 618/1991 ja 1671/1995 on valtion eläkelakiin lisätty 18 b—18 f §, jotka koskevat ammatillista kuntoutusta sekä siihen liittyvää

lääkinnällistä kuntousta, kuntoutusrahaa, kuntoutusavustusta ja kuntoutuskorotusta.

Kirkon eläkelain 1 §:n mukaan virka- tai työsuhteessa evankelis-luterilaiseen kirkkoon, sen seurakuntaan, seurakuntainliittoon tai muuhun seurakuntain yhtymään olevalla henkilöllä on oikeus vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja osa-aikaeläkkeeseen soveltuvien osin samojen säännösten mukaan kuin virka- tai työsuhteessa valtioon olevalla henkilöllä. Tämän vuoksi pidetään perusteltuna valtion eläkelaisissa olevien kuntoutussäännösten ottamista soveltuvien osin myös kirkon eläkejärjestelmään. Kirkon eläkelain 5 b § ehdotetaan muutettavaksi siten, että tässä laissa tarkoitettulle edunsaajalle myönnettäisiin kuntoutusetuuksia soveltuvien osin valtion eläkelain mukaan. Kirkon eläkelain piiriin kuuluvat tulisivat tällä tavalla samantasoisten kuntoutusetuuksien piiriin kuin muut työeläkevakuutetut eikä mahdollisia kuntoutus- tai eläke-etujen menetyksiä tahtuisi.

2. Esityksen vaikutukset

Ehdotettujen muutosten vaikutukset eläkkeen määrään ja kustannuksiin ovat vähäiset. Kirkon tulee kuitenkin varautua suorittamaan valtion eläkelautakunnalle kirkon eläkeasioiden käsittelystä aiheutuvat kulut. Kirkkohallituksen eläkeoimiston työmäärä lisääntyy jonkin verran, samoin atk-kulut lisääntyvät.

Kuntoutuksella pyritään pitkällä aikavälillä kirkon eläkemenojen vähentämiseen. Ammatillinen kuntoutus on kunkin kuntoutettavan kohdalla yksilöllistä. Ennen toimenpiteitä on laadittava kuntoutussuunnitelma, jonka valmisteleminen yhdessä kuntoutujan ja yhteistyötahojen kanssa selvittelyineen, työpaikkakäynteineen ja yhteydenpitoineen on aikaa vievää. Siten työvoimakustannukset lisääntyvät jonkin verran.

Kuntoutusmenojen vuotuiset kustannukset tulevat erityisesti ammatillisten kuntoutusjaksojen pitenemisen vuoksi kasvamaan. Samoin kuntoutusrahan ja kuntoutuskorotuksen käyttö ja erilaisten kuntoutumiskustannusten korvaaminen lisääntyvät tulevaisuudessa. Aktiivisilla kuntoutustoimilla pyritään myöhentämään kirkon henkilöstön eläkkeelle siirtymistä ja saamaan kuntoutukseen sijoitettuja menoja suuremmat säästöt eläkemenoissa.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu kirkkohallituksessa ja kirkolliskokouksen talousvaliokunnassa. Kirkolliskokouksen lakivaliokunta on antanut siitä lausuntonsa.

Esityksestä on neuvoteltu Akava ry:n, Kunta-alan Unioni ry:n ja Seurakuntien Viran- ja Toimenhaltijain Liitto SVTL ry:n edustajien kanssa.

4. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Esitys liittyy eduskunnalle erikseen annettuun hallituksen esitykseen laiksi kirkkolain 24 luvun 5 a ja 10 §:n muuttamisesta.

5. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu sekä samanaikaisesti kuin erillisessä hallituksen esityksessä ehdotettu kirkkolain muutos, joka koskee muutoksenhakua kirkkohallituksen eläkeasioissa antamista päätöksistä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain (298/1966) 1 §:n 4 momentti, 5 b §, 7 §:n 1 ja 2 momentti, 7 a §:n 3 ja 4 momentti ja 7 b §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 5 b § laissa 112/1983 sekä 7 §:n 1 ja 2 momentti, 7 a §:n 3 ja 4 momentti ja 7 b §:n 2 momentti laissa 938/1996, ja

lisätään lain 1 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1372/1997, uusi 3 momentti, lakiin uusi 4 b § ja lakiin siitä lailla 296/1999 kumotun 7 e §:n tilalle uusi 7 e § seuraavasti:

1 §

Tämä laki ei koske viranhaltijaa tai työntekijää ennen sen vuoden alkamista, jona hän täyttää 14 vuotta, eikä viranhaltijaa tai työntekijää, jonka virka- tai työsuhteeseen perustuvasta eläketurvasta on säädetty erikseen.

1 a §

Ennen 1 päivänä tammikuuta 1987 päättynyttä palvelusta ei lueta eläkeajaksi tässä pykälässä tarkoitettusta palveluksesta määrättävää eläkettä varten.

4 b §

Eläkeajasta vähennetään vähintään yhden kuukauden yhdenjaksoisena jatkunut palkaton keskeytysaika, jonka aikana edunsaaja on ollut työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitetun tai vastaavan ulkomaisen eläketurvan piiriin kuuluvassa työssä.

5 b §

Tässä laissa tarkoitetulle edunsaajalle myönnetään kuntoutusetuuksia soveltuvin osin valtion eläkelain mukaan.

7 §

Kirkkohallituksen eläkeasiassa antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla valtion eläkelautakuntaan. Päätökseen, jolla on kieltäydytty antamasta valtion eläkelain 22 §:ssä tarkoitettu ennakotieto, ei saa hakea muutosta. Eläkelautakunnan päätökseen haetaan muutosta valittamalla vakuutusoi-
keuteen. Valitusoikeus on eläkkeen hakijalla tai saajalla ja eläkeasiamiehellä. Vakuutusoi-

keuden päätökseen ei saa hakea muutosta.

Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedok-
sisaannista. Kirkkohallituksen ja valtion eläkelautakunnan päätös saadaan antaa tiedoksi asianomaisille ja eläkeasiamiehelle lähettämällä se hänelle postitse. Jollei valituksen yhteydessä muuta näytetä, katsotaan valittajan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen jälkeen kun päätös on hänen ilmoittamallaan osoitteella varustettuna annettu postin kuljetettavaksi.

7 a §

Jos kirkkohallitus ei voi oikaista valituksen kohteena olevaa päätöstä 2 momentissa mainituin tavoin, sen on 30 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä toimitettava valituskirjelmä ja lausuntonsa valtion eläkelautakunnan tai, jos valitus koskee valtion eläkelautakunnan päätöstä, vakuutusoi-
keuden käsiteltäväksi. Kirkkohallitus voi tässäkin tapauksessa väliaikaisella päätöksellä oikaista valituksenalaisen päätöksensä siltä osin kuin se hyväksyy valituksessa esitetyn vaatimuksen. Jos valitus on jo toimitettu muutoksenhakuelimelle, kirkkohallituksen on heti ilmoitettava sille väliaikaisesta päätöksestä. Väliaikaiseen päätökseen ei saa hakea muutosta.

Edellä 3 momentissa tarkoitettua määrää-
ajasta voidaan poiketa, jos valituksen johdosta tarvittava lisäselvityksen hankkiminen sitä edellyttää. Lisäselvityksen hankkimisesta on tällöin viipymättä ilmoitettava valittajalle. Valituskirjelmä ja lausunto on kuitenkin aina toimitettava muutoksenhakuelimelle viimeis-

tään 60 päivän kuluttua valitusajan päättymisestä.

käsittelyyn valtion eläkelain 23 a §:n nojalla määrättyt jäsenet.

7 b §

Vakuutusoikeus ja valtion eläkelautakunta voivat tutkia valitusajan jälkeen saapuneen valituksen, jos muutosta ei ole painavan syyn vuoksi haettu määräajassa.

7 e §

Valtion eläkelautakunnassa osallistuvat tämän lain soveltamista koskevien asioiden

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta _____.

Tätä lakia sovelletaan haettaessa muutosta sen voimaantulon jälkeen annettuun kirkko-
hallituksen päätökseen.

Lain 1 §:n 4 momenttia, 1 a §:n 3 momenttia ja 4 b §:ää sovelletaan eläkkeisiin, joissa eläketapahtuma on sattunut vuoden 1997 jälkeen.

Helsingissä 8 päivänä lokakuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

Laki

evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain (298/1966) 1 §:n 4 momentti, 5 b §, 7 §:n 1 ja 2 momentti, 7 a §:n 3 ja 4 momentti ja 7 b §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 5 b § laissa 112/1983 sekä 7 §:n 1 ja 2 momentti, 7 a §:n 3 ja 4 momentti ja 7 b §:n 2 momentti laissa 938/1996, ja

lisätään lain 1 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1372/1997, uusi 3 momentti, lakiin uusi 4 b § ja lakiin siitä lailla 296/1999 kumotun 7 e §:n tilalle uusi 7 e § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Tämä laki ei koske viranhaltijaa eikä työntekijää, jonka virka- tai työsuhteeseen perustuvasta eläketurvasta on säädetty erikseen.

Tämä laki ei koske *viranhaltijaa tai työntekijää ennen sen vuoden alkamista, jona hän täyttää 14 vuotta, eikä viranhaltijaa tai työntekijää, jonka virka- tai työsuhteeseen perustuvasta eläketurvasta on säädetty erikseen.*

1 a §

Ennen 1 päivää tammikuuta 1987 päättynyttä palvelusta ei lueta eläkeajaksi tässä pykälässä tarkoitettusta palveluksesta määrättävää eläkettä varten.

4 b §

Eläkeajasta vähennetään vähintään yhden kuukauden yhdenjaksoisena jatkunut palkaton keskeytysaika, jonka aikana edunsaaja on ollut työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitetun tai vastaavan ulkomaisen eläketurvan piiriin kuuluvassa työssä.

5 b §

Työkyvyttömyyden estämiseksi tai työ- ja ansiokyvyn parantamiseksi voidaan viranhaltijalle, työntekijälle ja eläkkeensaajalle antaa lääkintähuoltoa, koulutusta ja työhuoltoa.

5 b §

Tässä laissa tarkoitetulle edunsaajalle myönnetään kuntoutusetuuksia soveltuvin osin valtion eläkelain mukaan.

7 §

Kirkkohallituksen eläkeasiassa antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla vakuutusoikeuteen. Päätökseen, jolla on kieltäydytty antamasta valtion eläkelain 22 §:ssä tarkoitettua ennakotietoa, ei saa hakea muutosta. Valitusoikeus on eläkkeen hakijalla tai saajalla ja eläkeasiamiehellä. Vakuu-

7 §

Kirkkohallituksen eläkeasiassa antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla valtion eläkelautakuntaan. Päätökseen, jolla on kieltäydytty antamasta valtion eläkelain 22 §:ssä tarkoitettu ennakotieto, ei saa hakea muutosta. Eläkelautakunnan päätökseen haetaan muutosta valittamalla vakuutusoi-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tusoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta.

Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Kirkkohallituksen päätös saadaan antaa tiedoksi asianomaiselle ja eläkeasiamiehelle lähettämällä se hänelle postitse. Jollei valituksen yhteydessä muuta näytetä, katsotaan valittajan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on hänen ilmoittamallaan osoitteella varustettuna annettu postin kuljetettavaksi.

keuteen. Valitusoikeus on eläkkeen hakijalla tai saajalla ja eläkeasiamiehellä. Vakuutus-
oikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta.

Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Kirkkohallituksen ja *valtion eläkelautakunnan* päätös saadaan antaa tiedoksi asianomaiselle ja eläkeasiamiehelle lähettämällä se hänelle postitse. Jollei valituksen yhteydessä muuta näytetä, katsotaan valittajan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen jälkeen kun päätös on hänen ilmoittamallaan osoitteella varustettuna annettu postin kuljetettavaksi.

7 a §

Jos kirkkohallitus ei voi oikaista valituksen kohteena olevaa päätöstä 2 momentissa mainituin tavoin, sen on 30 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä toimitettava valituskirjelmä ja lausuntonsa vakuutusoikeuden käsiteltäväksi. Kirkkohallitus voi tässäkin tapauksessa väliaikaisella päätöksellä oikaista valituksenalaisen päätöksensä siltä osin kuin se hyväksyy valituksessa esitetyn vaatimuksen. Jos valitus on jo toimitettu vakuutusoikeudelle, kirkkohallituksen on heti ilmoitettava sille väliaikaisesta päätöksestä. Väliaikaiseen päätökseen ei saa hakea muutosta.

Edellä 3 momentissa tarkoitettusta määräajasta voidaan poiketa, jos valituksen johdosta tarvittavan lisäselvityksen hankkiminen sitä edellyttää. Lisäselvityksen hankkimisesta on tällöin viipymättä ilmoitettava valittajalle. Valituskirjelmä ja lausunto on kuitenkin aina toimitettava vakuutusoikeudelle viimeistään 60 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä.

Jos kirkkohallitus ei voi oikaista valituksen kohteena olevaa päätöstä 2 momentissa mainituin tavoin, sen on 30 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä toimitettava valituskirjelmä ja lausuntonsa *valtion eläkelautakunnan tai, jos valitus koskee valtion eläkelautakunnan päätöstä,* vakuutusoikeuden käsiteltäväksi. Kirkkohallitus voi tässäkin tapauksessa väliaikaisella päätöksellä oikaista valituksenalaisen päätöksensä siltä osin kuin se hyväksyy valituksessa esitetyn vaatimuksen. Jos valitus on jo toimitettu *muutoksenhakuelimelle,* kirkkohallituksen on heti ilmoitettava sille väliaikaisesta päätöksestä. Väliaikaiseen päätökseen ei saa hakea muutosta.

Edellä 3 momentissa tarkoitettusta määräajasta voidaan poiketa, jos valituksen johdosta tarvittava lisäselvityksen hankkiminen sitä edellyttää. Lisäselvityksen hankkimisesta on tällöin viipymättä ilmoitettava valittajalle. Valituskirjelmä ja lausunto on kuitenkin aina toimitettava *muutoksenhakuelimelle* viimeistään 60 päivän kuluttua valitusajan päättymisestä.

7 b §

Vakuutusoikeus voi tutkia valitusajan jälkeen saapuneen valituksen, jos muutosta ei ole painavan syyn vuoksi haettu määräajassa.

Vakuutusoikeus ja *valtion eläkelautakunta* voivat tutkia valitusajan jälkeen saapuneen valituksen, jos muutosta ei ole painavan syyn vuoksi haettu määräajassa.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus**7 e §*

Valtion eläkelautakunnassa osallistuvat tämän lain soveltamista koskevien asioiden käsittelyyn valtion eläkelain 23 a §:n nojalla määrätyt jäsenet.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta .*

*Tätä lakia sovelletaan haettaessa muutosta sen voimaantulon jälkeen annettuun kirkko-
hallituksen päätökseen.*

Lain 1 §:n 4 momenttia, 1 a §:n 3 momenttia ja 4 b §:ää sovelletaan eläkkeisiin, joissa eläketapahtuma on sattunut vuoden 1997 jälkeen.
